

## Jože Cukale | Rudarski

### Rudar

**Z** ljudmi pod soncem kakor da sem sprt —  
ko z njimi komaj dobro se spoznam,  
sirena zvabi me v dno črnih jam.

Zakopljem tam se v rov in rijem kakor krt:  
premogov prah v oči me, v dušo peče,  
nikdar ne vem, kdaj ura se izteče  
in morda ne omahnem bled in strt.

Vendàr mi je v tolažbo misel ena:  
zvečer naproti sin se mi prismeje,  
obrne dlan in žulje mi prešteje —  
na pragu pa me čaka zvesta žena.

### Rudar in sin

**D**anes odhajaš v rov —  
moj drugi sin, moj drugi!  
Prvega ni več domov.

Petdeset, morda še kak korak  
stal je pred mano, pred mano —  
videl sem ga, kako padel je vznak.

Črn poveznil se nanj je hrib —  
planil za njim sem, grabil za njim sem —  
roki odmakne dušeč ga zasip.

Daleč od naju ni prvega grob.  
Krampi vsak dan mu pesem pojo  
zvesto, nevtrudno kot zvon za pokop.

Zase ne boj se, oče te straži!  
Če pa je z nama Bog sklenil drugače —  
bomo vsi trije kot kralji Matjaži...